RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca
tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (04.12.2022 – 11.12.2022)
2. ADVENTNÁ NEDEĽA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 5.12.2022	Pondelok po 2. adventnej nedeli, féria	**17:30 - detská** + Margita Srnčíková (1. výr.)	***
UTOROK 6.12.2022	**Sv. Mikuláša, biskupa** ľub. spomienka	**18:00 - sviečky** + Jozef, Ján a Helena Papán	**16:30 - detská** + Ferdinad Laštík (1. v.), rodičia a súrodenci
STREDA 7.12.2022	**Sv. Ambróza, biskupa a učiteľa Cirkvi,** spomienka ***Večerná sv. omša je z nasl. slávnosti.***	**18:00** + Ignác, Mária a Žofia Baľák	***
ŠTVRTOK 8.12.2022	**NEPOŠKVRNENÉ POČATIE PANNY MÁRIE** PRIKÁZANÝ SVIATOK	**7:00** BP pre ľud farnosti - - - - - - - - - - - - - - - - - **18:00** + Anton, Helena Kramarčík a rodičia č. 250	**16:30** BPZ pre Rudolfa s rod. (60 r. ž.)
PIATOK 9.12.2022	Piatok po 2. adventnej nedeli, féria ***ZIMNÉ KÁNTRY***	**18:00 - sviečky** + Jozef Kyška	**16:30 - sviečky** + Magdaléna Brčáková
SOBOTA 10.12.2022	**Preblahoslavenej PM Loretánskej** ľub. spomienka ***Večerná sv. omša je z nasled. nedele.***	**7:00 - sviečky** + Jozef, Júlia a Vladimír Dudášik	***
NEDEĽA 11.12.2022	**3. ADVENTNÁ NEDEĽA** (NEDEĽA GAUDETE)	**7:30** + Ján - - - - - - - - - - - - - - - - - **10:30** BP pre ľud farnosti	**9:00** + Margita, Ondrej Kolek, rodičia a Martin Hreňák

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať telefonicky alebo mailom**.**
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 14: vedúca p. Žilincová Iveta**. PBZ.
3. Minulú nedeľu bola **zbierka na charitu.** Vyzbieralo sa a odoslalo **1.910,-€.** PBZ.
4. Na kostol darovali z krstu Márie a Alžbety Borovčíkovej 100,- €, Lívie Srnčíkovej 50,- € a dvaja Bohu známi po 50,- €. PBZ.
5. Dnes bude ružencová **pobožnosť** pred Sviatosťou Oltárnou v Lokci **o 14:00 hod.**
6. **Nácvik spevu** pre deti bude **v Lokci** v pondelok o 16:30 hod. v centre.
7. **Stretnutie lektorov** bude v utorok **vo farskom centre** o 19:00 hod.
8. Tento týždeň sú **zimné kántrové dni v stredu, piatok a sobotu.** Pre našu farnosť bude záväzný **piatok**. Ich obsahom je **príchod Kristovho kráľovstva; duchovná obnova rodín; pokoj a spravodlivosť vo svete.**
9. Pozývame deti aj mladých zapojiť sa do koledovania **Dobrej noviny.** Deti a mladí, ktorí sa chcú zapojiť si môžu zobrať prihlášku na koledovanie zo stolíka vzadu v kostole.
10. Počas adventu **v rodinách čítame podľa rozpisu Evanjelium podľa Matúša.** Takto sa chceme pripraviť na narodenie Ježiša. Plán čítania nájdete na webstránke farnosti.

11. Deti, ktoré počas adventu **prichádzajú na sv. omšu dostávajú dieliky z puzzle**, z ktorých si postupne poskladajú vianočný obrázok.
12. **Pozývame vás** na sv. omše **pri svetle sviečok.** Tento týždeň budú v Lokci v utorok, piatok a v sobotu, v Ťapešove v piatok.

V JEHO DŇOCH BUDE PREKVITAŤ SPRAVODLIVOSŤ A PLNOSŤ POKOJA.

Jánovi Krstiteľovi sa darilo presviedčať ľudí, aby odpovedali na jeho výzvu na pokánie. Ľudia z celého Izraela a zo všetkých vrstiev a povolaní prichádzali za ním, aby sa nechali obmyť od svojich hriechov a zaviazali sa k dodržiavaniu Pánovho zákona. No keď sa objavili farizeji a saduceji, nešlo to tak hladko. „Prinášajte ovocie hodné pokánia“ (Mt 3, 8). Neprichádzajte len po obmytie vodou. Naozaj zmeňte svoj život.

Pre Jána vonkajšie pokánie bezo zmeny je ako odseknutie jednej vetvy zo stromu, na ktorom stále mnoho vetiev prináša zlé ovocie. Treba vziať „sekeru“ a priložiť ju k celému koreňovému systému, ktorý vyživuje všetky vetvy (Mt 3, 10). Je potrebné požiadať Pána, aby odrezal tie korene a základné hriechy, ktoré živia všetky ostatné hriechy.

Čo sú tie korene? U každého je to niečo iné. Môže to byť dlhodobo zakorenená nevraživosť, pýcha, egoizmus a predsudky, sebecké túžby alebo nedostatok súcitu. Nech už je to čokoľvek, musíme dôverovať, že keď budeme prosiť Pána, aby odrezal tieto korene, nájdeme slobodu a väčšiu silu na vykonanie potrebnej zmeny.

Boh nám chce dať nový spôsob zmýšľania a konania. Našu pochabosť chce nahradiť svojou múdrosťou. Chce nám dať hlboko spoznať a zakúsiť svoju lásku a ukázať nám, čo všetko môže vykonať v našom srdci. Chce nám dať silu poslušne dodržiavať jeho prikázania. No musíme prísť a predniesť mu svoje potreby.

Dnes pri svätej omši budeš volať: „Pane, zmiluj sa!“ No budeš tiež volať: „Povedz iba slovo a duša mi ozdravie!“ Ježiš ti veľmi rád odpúšťa hriechy, no ešte viac túži uzdraviť aj tvoju dušu – tvoje „korene“. Nechaj ho teda vstúpiť dnu. Popros Ducha, aby ťa stále pretváral na nové stvorenie.

„Príď, Pane. Nauč ma konať pokánie a prinášať pritom ovocie.“

zdroj: Slovo medzi nami

NEPOŠKVRNENÉ POČATIE PANNY MÁRIE

Dobre známy príbeh z knihy Genezis (Prvá kniha Mojžišova) nám hovorí o prvom hriechu našich prarodičov Adama a Evy. Previnili sa voči Božiemu zákazu nejesť zo stromu poznania dobra a zla (porov. Gn 2,15-16; 3,1-6). Kvôli tomu museli odísť z raja. Tento ich prvý hriech a jeho následky sa prejavili nielen na nich, ale aj na všetkých ľuďoch, teda aj na nás. Všetci prichádzame na svet s tzv. dedičným hriechom, ktorý máme po Adamovi a Eve. V tomto duchu žalmista volá: „Naozaj som sa v neprávosti narodil a hriešneho ma počala moja mať.“ (Ž 50,7). Iba Panna Mária bola od tohto hriechu uchránená. Nedotkol sa jej žiadny, ani dedičný hriech, diabol nemal nad ňou nijakú moc. Nebola však uchránená od všetkých následkov prvotného hriechu – poznala, čo je bolesť, vo svojom živote trpela a nakoniec aj zomrela.

Deväť mesiacov pred sviatkom Narodenia Panny Márie si každoročne pripomíname tú veľkú milosť, ktorú Matka Božia dostala – od samého počatia v živote jej matky sv. Anny bola nepoškvrnená, bez hriechu. Sviatok Nepoškvrneného počatia sa slávil už v 7. storočí na východe dňa 9. decembra a mal rôzne názvy – Počatie našej presvätej Bohorodičky alebo Počatie sv. Anny. V západnej Cirkvi sa rozšíril v 12. storočí. Slávil sa 8. decembra. Prvý pápež, ktorý ho oficiálne schválil, bol Sixtus IV. v roku 1479. Zároveň udelil plnomocné odpustky tým, čo v tento deň budú prítomní na sv. omši alebo na pobožnosti k Panne Márii („hodinky k Panne Márii“). Pápež Inocent XII. na konci 17. storočia pridal k tomuto sviatku oktávu a jeho nástupca Klement XI. ho v roku 1708 rozšíril na celú Cirkev. V priebehu dejín sa mnohí cirkevní otcovia, mnísi a rehoľníci, ale aj iní zamýšľali nad týmto veľkým tajomstvom. Úcta k Panne Márii, nepoškvrnenej od počatia od akéhokoľvek hriechu, sa šírila aj medzi Božím ľudom. Dogma, teda článok viery (to, čo treba veriť), o tomto tajomstve bola slávnostne vyhlásená na Prvom vatikánskom koncile 8. decembra 1854 pápežom Piom IX. za účasti množstva biskupov z celého sveta a tisícov veriacich. Slávnosť

Nepoškvrneného Počatia bola ustanovená ako prikázaný sviatok. Svätý Otec Pius IX. okrem iného vtedy povedal: „Preblahoslavená Panna Mária v prvom okamihu svojho počatia bola zvláštnou milosťou a výnimkou od všemohúceho Boha z ohľadu na zásluhy Ježiša Krista, Spasiteľa ľudského pokolenia, zachovaná čistá od všetkej poškvrny prvotnej viny… Zaiste sa nemáme čoho obávať, nad ničím zúfať pod riadením, pod správou a ochranou tej, ktorá má voči nám materinské srdce a pracuje na našom spasení, stará sa o celé ľudské pokolenie, a ustanovená od Pána za Kráľovnú neba i zeme a vyvýšená nad zbory anjelov a rady svätých, stojí po pravici svojho jednorodeného Syna, nášho Pána Ježiša Krista, a tak úspešne za nás oroduje svojimi materinskými prosbami, a čo hľadá, nachádza, lebo jej príhovor nemôže ostať nesplneným.“ Do mariánskych (loretánskych) litánií sa vložila prosba „Kráľovná bez poškvrny dedičného hriechu počatá, oroduj za nás.“

Štyri roky po vyhlásení dogmy sa Panna Mária zjavila sv. Bernadete Soubirousovej v Massabielskej jaskyni v Lurdoch. Keď sa jej Bernadeta opýtala, kto je, ako sa volá, Panna Mária jej pri jednom zjavení odpovedala: Som Nepoškvrnené Počatie. ***zdroj: zivotopisisvatych.sk***

PRÍHOVOR PÁPEŽA FRANTIŠKA PRED MODLITBOU ANJEL PÁNA

Prvá adventná nedeľa, 27. novembra 2022

Drahí bratia a sestry, dobrý deň, požehnanú nedeľu! V evanjeliu dnešnej liturgie počujeme nádherný prísľub, ktorý nás uvádza do obdobia Adventu: „Príde váš Pán“ (Mt 24,42). To je základ našej nádeje, to je to, čo nás podopiera aj v najťažších a najbolestivejších chvíľach nášho života: Boh prichádza. Boh je blízko a prichádza. Nikdy na to nezabúdajme! Pán vždy prichádza, Pán nás navštevuje, Pán sa nám približuje a na konci vekov sa vráti, aby nás prijal do svojho náručia. Pri týchto slovách si položme otázku: Ako prichádza Pán? A ako ho spoznáme a privítame? Krátko sa zastavme pri týchto dvoch otázkach.

Prvá otázka: ako Pán prichádza? Mnohokrát sme počuli, že Pán je prítomný na našej ceste, že nás sprevádza a hovorí k nám. Ale možno, keďže sme rozptýlení mnohými vecami, zostáva pre nás táto pravda iba teoretická – áno, vieme, že Pán prichádza, ale túto pravdu nežijeme –; alebo si predstavujeme, že Pán prichádza nejakým senzačným spôsobom, možno prostredníctvom nejakého zázračného znamenia. Namiesto toho Ježiš hovorí, že sa to stane „ako bolo za dní Noema“ (porov. v. 37).

A čo robili za dní Noema? Jednoducho bežné a každodenné veci, ako zvyčajne: „jedli a pili, ženili sa a vydávali“ (v. 38). Pamätajme na to: Boh je skrytý v našom živote, vždy je tam, skrýva sa v tých najbežnejších a najobyčajnejších situáciách nášho života. Neprichádza v mimoriadnych udalostiach, ale v každodenných veciach, ukazuje sa vo veciach každého dňa. On je tam, v našej každodennej práci, pri náhodnom stretnutí, v tvári človeka v núdzi, dokonca aj vtedy, keď čelíme dňom, ktoré sa zdajú byť šedivé a monotónne, práve tam je Pán, ktorý nás volá, hovorí k nám a inšpiruje naše konanie.

Je tu však aj druhá otázka: ako spoznať a privítať Pána? Musíme byť bdelí, pozorní, ostražití. Ježiš nás varuje: existuje nebezpečenstvo, že si neuvedomíme jeho príchod a nebudeme pripravení na jeho návštevu. Už inokedy som spomenul slová svätého Augustína: „Mám strach, že Pán pôjde okolo“ (Serm. 88.14.13), teda bojím sa, že prejde okolo a ja si ho nevšimnem! Presne tak hovorí Ježiš, o ľuďoch z Noemových čias, že jedli a pili „a nič nezbadali, až prišla potopa a zmietla všetkých“ (v. 39).

Dávajme pozor na toto: nič nezbadali! Boli zaujatí svojimi vecami a neuvedomili si, že sa blíži potopa. Ježiš hovorí, že keď príde, „budú na poli dvaja: jeden bude vzatý a druhý sa ponechá“ (v. 40). V akom zmysle? Aký je v tom rozdiel? Jednoducho ten jeden bol bdelý, očakával, bol schopný rozoznávať Božiu prítomnosť v každodennom živote; zatiaľ čo ten druhý bol rozptýlený, „žil bezstarostne“ a nič nezbadal.

Bratia a sestry, v tomto adventnom období sa nechajme vytrhnúť z letargie a prebuďme sa z driemot! Skúsme sa pýtať sami seba: uvedomujem si, čo žijem, som pozorný, som bdelý? Snažím sa rozpoznávať Božiu prítomnosť v každodenných situáciách, alebo som rozptýlený a trochu zahltený vecami?

Ak si jeho príchod neuvedomujeme dnes, nebudeme pripravení ani na jeho príchod na konci čias. Preto, bratia a sestry, zostaňme ostražití! V očakávaní, že Pán príde, že Pán sa k nám priblíži, pretože on tu je, ale očakávajme pozorne. A nech nám pomáha Svätá Panna, Žena očakávania, ktorá v pokornom a skrytom živote v Nazarete dokázala zachytiť prechod Boha a prijala ho vo svojom lone. Nech nám pomáha na tejto ceste, aby sme boli pozorní v čakaní na Pána, ktorý je medzi nami a prechádza.

zdroj: vaticannews.va

NEZABIJEŠ – 3. časť

Nenechajme sa pod rúškom falošného humanizmu chytiť do pasce mravného zla, hovorí o 5. prikázaní morálny teológ ***Michal Vivoda.***

Hovoríte, že je to možné v zhode so svedomím. Svedomie pacienta, lekára a príbuzných zomierajúceho však nemusí byť vždy na rovnakej úrovni.

Tu nejde o vraždu. Ani o zanedbanie primeranej zdravotnej starostlivosti, ale jej prispôsobenie vzhľadom na stav pacienta, ktorý má právo dôstojne zomrieť. Žiaľ, naša hra na boha má aj inú odvrátenú tvár, keď sa odmieta toto právo na dôstojný odchod z tohto sveta.

Keď príbuzní chcú za každú cenu a nasilu, aby ich blízky žil, hoci už nevládze a zdravotný personál robí, čo môže. Príbuzní chcú viac, hoci ich blízkemu zomierajúcemu to už nepatrí, lebo taký liek alebo zákrok už by mu nepriniesol očakávanú úľavu, škodil by mu tým násilným predlžovaním fungovania orgánov a ich neprimeraným zaťažením.

Odmietame skutočnosť a tajomstvo smrti, chceme tu byť a žiť za každú cenu. No my nie sme pánmi nad životom a smrťou. Chýba nám pokora pred tajomstvom života i smrti.

Terminológia používaná v zdravotníctve je niekedy mätúca až zavádzajúca. Zvlášť pri pojmoch ako regulácia počatia, prerušenie tehotenstva, dôstojné umieranie či obhajoba práv rôzne zranených ľudí – v kombinácii s údajnou slobodou jednotlivca či zdravotnícka starostlivosť o sexuálne a reprodukčné zdravie a podobne. Ako sa nenechať vtiahnuť do takýchto vážnych omylov?

Pán Ježiš povedal, že máme byť jednoduchí ako holubice a obozretní ako hady. Potrebujme sa namáhať poznať pravdu o veciach v jednoduchosti. Náš svet nás zahlcuje komplikovanosťou.

Jednoduchosť ducha sa prejavuje v pokore pred pravdou, ktorú nám hovorí Boh vo svojom slove. Hoci v Biblii nenájdeme priame odpovede na všetky komplikované bioetické otázky, pomáha nám Učiteľský úrad cirkvi svojimi vyhláseniami prostredníctvom pápeža a príslušných úradov.

Autorita a kompetentnosť cirkevných predstavených sa však v súčasnosti a priori spochybňuje. Je to prejav pýchy a neposlušnosti. To nie je jednoduchosť holubice.

Potrebujeme s pokornou bedlivosťou – pozornosťou ducha – ostražito a obozretne skúmať, čo sa v skutočnosti skrýva za rozličnými vymenovanými vábivými výrazmi. Potrebujme namáhať svoj rozum, čo sa dnes mnohým nechce, a správne ho používať. Potom sa máme správne rozhodovať v spolupráci s Božou milosťou.

Ak nevieme, čo robiť alebo čo znamenajú jednotlivé výrazy, môžeme sa opýtať skutočne dobrého, skúseného a múdreho človeka. Nemôžeme byť pasívni a podobať sa robotníkovi, ktorý talent, čo mal spravovať a zveľadiť, zakopal a nič s ním neurobil.

Aj za to nás bude Pán súdiť, ako sme zveľaďovali svoje rozumové poznanie a ako sme sa snažili napredovať v dobre. Potrebujeme sa učiť správne rozlišovať, aby sme sa nenechali chytiť do pasce mravného zla, teda hriechu pod rúškom falošného humanizmu, ktorý prevláda vo svete.

Pod piate prikázanie patria i vraždy vo vojnách. Nie každý vojak išiel do vojny úplne dobrovoľne. Ako sa to zohľadňuje?

Toto je veľmi ťažká a zároveň aktuálna otázka. O vražde sa dá hovoriť z morálneho hľadiska, ak ide o priame zabitie nevinnej bytosti, hoci by strela vyšla aj z druhej strany Zeme.

Na podobnú otázku v súvislosti s vojnou v Perzskom zálive začiatkom 90. rokov minulého storočia odpovedal v televíznej diskusii už zosnulý taliansky biskup ctihodný Tonino Bello, ktorý je v procese blahorečenia. Teda ak vojakovi hovorí jeho vlastné svedomie, aby nestrieľal, nemá strieľať, hoci by nedodržal rozkaz.

Poslaním vojaka je však chrániť a brániť tak, že poslušne vykonáva rozkazy nadriadených, ktoré podliehajú v zložitých okolnostiach predchádzajúcim komplexným strategickým a vojenským úvahám, aby sa okrem iného predišlo zbytočným stratám na nevinných ľudských životoch.

Primárnu zodpovednosť za možnú smrť nevinných ľudí nesú nadriadení velitelia, ktorí rozhodujú. Radový vojak je akoby ich predĺženou rukou, vykonávateľom ich vôle, nekoná „plne dobrovoľne“. Teda jemu ako prvému by sa z morálneho hľadiska nemalo pripočítať zabitie nevinných ľudí, hoci môžu u neho pretrvávať morálne i psychické výčitky svedomia, keďže aj on zažil traumu a v istom zmysle je obeťou.

(pokračovanie nabudúce)

zdroj: svetkrestanstva.postoj.sk